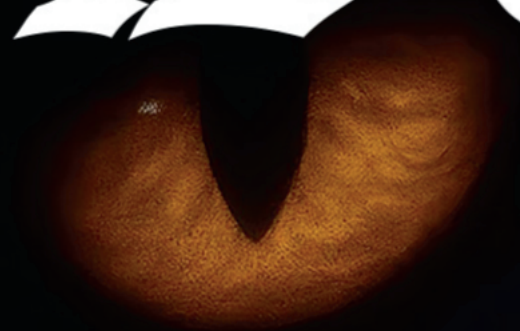

57D-E

LUKA TAKKI

SIDE

Luka Takki

Kaikille niille, jotka uskaltavat unelmoida

Luka Takki

Side

© 2023 Luka Takki

Kannen suunnittelu: Luka Takki

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-80-5362-0

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tämän teoksen osittainenkin kopiointi, jäljentäminen tai
julkaiseminen missä tahansa muodossa on kielletty ilman tekijän lupaa.

Ensimmäinen painos 2025

SIDE

Prologi

Aluksen pimeällä käytävällä kiilui kaksi pientä keltaista silmää. Kharfasgar vaeli aluksen läpi. Sen ympärillä leijui mätänevän lihan lemu ja sen pitkistä torahampaista valui veripisaroita, jotka jättivät ohuen verivanan sen taakse. Kharfasgar haistoi hänet, se haistoi Siteen.

Kharfasgar laahusti eteenpäin aluksen pimeillä käytävillä ja sen pitkät karvaiset jalat nousivat vain vaivalloisesti maasta.

Kharfasgar pysähtyi harmaan kapselin eteen ja alkoi nuuhkia sitä. Löyhyä levisi sen sisältä, Kharfasgar räkäisi ja iski pitkät kyntensä kapselin lasista läpi. Suuret ja terävät lasinsirut painautuivat sen mätänevään harmaaseen ihoon. Kharfasgar kirkui kivusta ja alkoi raivokkaasti hakkaamaan muita ympärillään olevia kapseleita. Kun sen raivo oli vihdoinkin laantunut, se katseli kapselissa makaavaa tyyntä nuorta miestä. Miehen kalpeita ja ilmeettömiä kasvoja kehystivät vaaleat tuuheat hiukset. Kharfasgar tunsu raivon nousevan sisällään, se oli valmis iskemään hampaansa miehen kurkkuun, mutta jokin esti sitä. Se katsoi miehen kasvoja ja jokin läikähti sen sisällä ja lopulta se alkoi ulista. Kharfasgar käpertyi lattialle ja alkoi raapimaan itseään voimakkaasti, aivan kuin se olisi yrittänyt päästä eroon jostakin kauheasta sisällään.

Kharfasgarin mieleen palasi hämäriä muistikuvia, laboratorio Maassa. Kokeiluja, joita sillä oli tehty ja sen silmin näkemätön raivo, kun se oli päästetty vapaaksi. Se janosi kosta, se halusi tappaa.

SIDE

Kharfasgar lopetti itsensä raapimisen ja ulisi surkeasti, sitten se juoksi pois, ja vetäytyi alukseen pimeimpään kolkkaan. Kharfasgarin jäljessä aluksen lattialle levisi veripisaroita. Punaista verta. Ihmisen verta.

Luku 1.

Denma hätkähti hereille, hänellä oli ollut hirvittävä painajainen olennosta, joka oli vaellellut aluksessa. Hän ravisti päätään hämmentyneenä ja yritti muistella untaan, mutta omaksi pettymykseen, hän oli jo ehtinyt unohtaa suurimman osan unestaan.

Denma ajatteli "Outoa, tavallisesti kryohorroksessa ei kuuluisi nähdä ollenkaan unia. "

Denma nousi ylös ja tarkasteli kapseliaan, kryokapselissa oli pitkiä raapimisjälkiä ja sen ympärille oli sadellut ohuita veripisaroita.

"Kuka tekee tuollaisia jälkiä? ": Denma ihmetteli.

Muut matkustajat eivät onneksi kiinnittäneet huomiota tuhoutuneeseen kapseliin. Denma tarkasteli kapselia tarkemmin, kapselin lasi oli murtumaisillaan ja sen kyljessä ollut pieni näyttö oli hajonnut tuhansiin pieniin osiin.

Denma huokaisi ja ajatteli: "Turha sitä nyt on murehtia, luultavasti nuo naarmut olivat tuossa jo aikaisemmin, en vain huomannut niitä aluksi. "

Denma siirsi unen mielensä perukoille ja toivoi, että unohtaisi sen.

Syvällä sisimmässään, hän kuitenkin tiesi, että se oli jotakin aivan muuta.

Muutkin aluksen matkustajat alkoivat hiljalleen heräilemään kryounistaan. Kuten kaikki muutkin, Denmakin oli kaksi kuukautta sitten noussut suuren tähtienvälisen aluksen kryokapseliin. Ikkunasta Denma näki jo heidän määränpänsä, Trappist-1 e:n. Se oli suurin planeetta Trappist-1 tähtijärjestelmässä.

Aluksen tekoäly kuulutti: “Kaikkia matkustajia pyydetään nyt poistumaan aluksesta. “

Denman huomasi kuinka hänen jalkojaan särki pitkän horrokseen jäljiltä. Hänen jalkansa tuntuivat raskailta, sillä aluksen keinotekoinen painovoima oli vielä kytkettynä, vaikka se pian telakoituisikin Trappist-1 e:tä kiertävän avaruusaseman kanssa. Sieltä lähtisi lopulta pieni laskeutumismoduuli, joka laskeutuisi turvallisesti Trappist-1 e:n pinnalle. Kävellessään kohti aluksen uloskäyntiä Denma pani merkille, kuinka paljon ihmisiä aluksessa oli, useampi tuhat varmasti. Muut matkustajat pakkailivat jo käsimatkatavaroitaan, mutta Denman ei tarvinnut ottaa mukaan yhtään mitään, sillä kaikki hänen tavaransa olivat ruumassa ja ne kuljetettaisiin myöhemmin hänen uudelle asunnolleen, se säästi häneltä suuren vaivan, sillä hän oli ottanut mukaansa suurimman osan kaikista tavaroistaan Marsissa. Kapean käytävän vieressä oli satoja kryokapseleita kasattu toinen toisensa päälle, jotta alukseen mahtuisi mahdollisimman paljon matkustajia.

Ilmalukko sihahti kuuluvasti, kun alus telakoitui Trappist-1 e:tä kiertävän avaruusaseman, pieni robotti kierteli ilmalukon edessä ja tarjosi matkustajille Edsaria, joka oli punaista ravintonestettä, joka korvasi ruoan ja veden. Se ihmeellistä, sillä vain yhdellä Edsar- annoksella pystyisi selviämään kokonaisen päivän.

Denmalla alkoi olla jano ja nälkä, joten hän joi lasin yhdellä kulauksella tyhjäksi. Heti sen jälkeen hän tunsi itsensä kylläiseksi. Omenanmaku levisi hänen suuhunsa. Hän käveli aseman porteista sisään ja asetti käteensä pienelle tunnistimelle, joka tarkasti hänen ranteessaan sijaitsevan mikrosirun kautta hänen henkilöllisyytensä.

Lyhyen tarkastuksen jälkeen hän astui avaruusasemalle, jolla tuhannet ihmiset odottivat tulevia ja lähteviä aluksia. Onneksi alus, jonka mukana hän laskeutuisi Trappist-1 e:lle lähtisi vasta muutaman tunnin päästä. Hän tunsi itsensä surulliseksi kävellessään asemaa pitkin kohti hänen omaa porttiaan, sillä hän oli lähtenyt Marsista jo yli kaksi kuukautta sitten.

Denma ajatteli: “Mitähän kaikkea minulta on ehtinyt mennä ohi? “

Hän oli matkannut koko ajan horroksessa. Siitä oli jo aikaa, kun alus oli lähtenyt Marsista, mutta hän ei ollut kryohorroksen ansiosta ikääntynyt päiväkään. Siitä oli nyt jo kolme vuotta, kun hän oli ostanut asunnon Trappist -1 e planeetalta, ja myynyt vanhan asuntonsa Marsista.

Hän mietti: “ Missähän minun perheeni nyt on? “ Hänen isänsä työskenteli Maapallolla lääkärinä ja äiti suunnitteli raketteja Marsissa. Denman isovelji Krax oli lähtenyt niin kuin Denmakin 20-vuotiaana Marsista. Krax oli päättänyt lähteä tutkimaan planeettoja, joilla voisi olla elämää.

Denma itse työskenteli tutkijana yrityksessä nimeltä SpaceLife, työssään hän tutki ja etsi ulkoavaruudesta älyllistä elämää.

Trappist 1 planeettakuntaan muutti aina vain enemmän ihmisiä, sillä siellä sijaitsi lukuisia elinkelpoisia planeettoja. Niistä Trappist-1 e planeetalla oli vain hieman enemmän happea kuin Maalla ja suurin osa sen ilmakehän kaasuista oli tyypeä ja hiilidioksidia. Siellä sanottiin olevan valtavat meret. Ainoa ongelma oli, että vuosi siellä kesti vain noin seitsemän päivää.

Denmaa huvitti, kun hän ajatteli, että muutaman vuoden päästä hän olisi jo yli satavuotias. Hän oli asunut koko tähänastisen elämänsä Marsissa, eikä hän ei ollut vielä koskaan saanut hengittää raikasta ilmaa.

Kaikille ihmisille, jotka matkustivat pitkiä matkoja muille planeetoille, oli annettu rokote, joka esti ihmisten sairauksien leviämistä Trappist-1 e:hen ja planeetan sairauksien leviämistä ihmiseen. Denmakin oli saanut sellaisen ennen lähtöään.

Denma astui avaruusaseman tulevien lentojen osasta avaruusaseman pääosaan. Hän ällistyi sen nähdessään. Kaikista avaruusasemista, joilla hän oli tähän asti ollut, tämä oli suurin. Hän oli ollut Venuksessa, mutta siellä ei ollut ollut paljon nähtävää, sillä avaruusasema oli ollut pieni ja sen varustelut olivat olleet niukat. Maan avaruusasemista hän oli ollut neljällä. Ne oli kaikki rakennettu hieman vanhanaikaisesti, Maan tyyliin. Marsissa hän oli ollut vain kahdella. Ne olivat olleet kauniita, mutteivat kauhean suuria.

Avaruusasemilla, joilla hän oli käynyt, oli aina ollut liian vähän tai liian pieniä ikkunoita, mutta Trappist-1 e:n avaruusasema oli täynnä niitä. Suurista ikkunoista näkyi Trappist 1 tähtijärjestelmän planeettoja.

Trappist 1-f näytti valtavalt kelluvalta marmorikuulalta kaukaisuudessa. Ikkunoista näkyi myös Trappist 1 kääpiötähti ja kaunis Trappist 1e:n sen sinisine merineen, se olisi nyt hänen uusi kotinsa.

Hänen ohitseen kiirehti monia ihmisiä. Denma katsoi suurta holotaulua, jolla näkyivät kaikki päivän lennot. Ilmoitustaululla myös mainostettiin Trappist 1e:tä ja sen suurta ainoaa kaupunkia. Vai

“Pian olen tuolla alhaalla. “Denma ajatteli.

Avaruusaseman keinotekoinen painovoima oli suuri. Ainakin 0,55 g:tä. Denma oli tottunut Marsin 4 g:hen, muttei ero ollut onneksi kauhean suuri.

Jostain kuulutettiin: “Lennot Marsiin myöhässä hiekkamyrskyn vuoksi. Proxima Centauri boarding. “

Hänen lentonsa oli tullut vasta kello 7:26 universaalinaikaan.

Universaaliaika oli sama kaikkialla universumissa, riippumatta siitä, missä oltiin. Marsissa oli ollut hänen lähdössään pieniä viivästyksiä hiekkamyrskyn vuoksi, ne olivat yleisiä siellä, joten Denma oli jo nuorena tottunut niihin.

Hän huomasi ajatuksissaan kävelleen Trappist e:lle laskeutuvien lentojen luo, sillä valtavaa alusta, jolla hän oli tullut Marsista ei oltu rakennettu palaamaan ilmakehään. Portilla oli jo lukuisia ihmisiä odottamassa alukseen pääsyä, mutta työkoppeja oli onneksi kuitenkin vielä vapaana. Suuresta ikkunasta hänen edessään näkyi loputon avaruus ja Trappist 1, punaisena loistava kääpiötähti ja sen edessä kohottautui majesteettisena kaunis turkoosina hohtava Trappist-1 e. Siellä näkyi valtavia sinisiä meriä ja punaisia metsiä, jotka olivat täynnä kaikenlaisia siellä asustavia eläimiä.

Trappist-1 e ei ole sitä, miltä se näyttää.

Kun Denma Yvek saapuu kaukaiselle
planeetalle, hänen on tarkoitus aloittaa uusi
elämä — mutta pian painajaiset muuttuvat
todellisuudeksi.

Varjoissa väijyy olento, joka tunkeutuu
hänen mieleensä ja kaikkialle, minne hän menee.

Aika, tila ja todellisuus alkavat vääristyä, kun
Denma ymmärtää, ettei mikään ympärillä ole
todellista....

Jokin kutsuu häntä.
Jokin haluaa hänet takaisin.

Astu Trappist-1 e:n salaperäiseen,
painajaismaiseen maailmaan — paikkaan,
jossa uni ja todellisuus sulautuvat yhteen, ja
jossa yksi ihminen voi olla
koko universumin
avain... tai sen tuho.

Luka Takki kirjoitti Siteen 13-
vuotiaana. Kirja on hänen
esikoisteoksensa.

